

ضمائم:

مطالب مختلف در مورد توقیف روزنامه میزان و بازداشت دکتر رضا صدر

اعتراض شخصیت‌های مملکتی به توقیف

روزنامه میزان و بازداشت دکتر رضا صدر

دکتر کریم سنجابی:

تعطیل روزنامه میزان ضایعه بزرگی برای جمهوری اسلامی است و این امر به هیچ وجه قانونی نیست زیرا مقالات مورد نظر را خواندیم و دیدیم هیچ نکته‌ای که قابل ایراد باشد از این جهاتی که برای آقایان مطرح است ندیدیم. به هر حال به طور کلی تعطیل این روزنامه لطمات بسیار بزرگی به جامعه خواهد زد.

مهندس محمد توسلی:

دلایلی که بازپرس ویژه برای توقیف روزنامه میزان و زندانی کردن آقای دکتر رضا صدر مدیر مسئول روزنامه در مصاحبه مطبوعاتی اعلام داشته‌اند غیر منطقی و تحریک‌آمیز به نظر می‌رسد و قطعاً این اقدام آرامش نسبی که بعد از پیام امام در جامعه ملتهب و انقلابی ما به وجود آمده بود از بین خواهد برد و امیدها را بار دیگر به نگرانی و یأس و بدبینی مبدل خواهد ساخت. مقامات قضایی که تحمل شنیدن انتقادات سالم و اصولی را ندارند برای تسویه حساب‌های سیاسی و سرپوش گذاردن بر ضعف‌های داخلی و اقدامات بی رویه خود راه حلی جز شکستن قلم‌ها و بریدن زبان‌ها در مقابل خود نیافتند. وقتی انتشار مدافعات آقای امیرانتظام آن هم به طور محدود افکار عمومی را که در دو سال گذشته توسط رسانه‌های گروهی مسموم شده بود به کلی دگرگون می‌سازد و مردم در جریان تبلیغات یک طرفه و خلاف واقع رسانه‌های گروهی قرار می‌گیرند برای طراحان این گونه برنامه‌های تبلیغاتی راهی جز متوقف ساختن کار این نشریات باقی نمی‌ماند. کسانی که در سخت‌ترین شرایط حق گفته‌اند و حق عمل کرده‌اند هیچگاه تسلیم ناحق نخواهند شد.

طاهر احمد زاده:

توقیف روزنامه میزان و مدیر آن که برخلاف نص صریح اصول سوم، بیست و چهارم و سی و دوم قانون اساسی و ماده ۱۹ و ۲۴ قانون مطبوعات مصوبه شورای انقلاب صورت گرفته زنگ خطر جدی برای آزادی مطبوعات و برقراری استبداد است این با ملت ما است که امروز باید به دفاع از آزادی خود بپردازد که فردا دیر است. من هرگز فکر نمی‌کردم که عنوان «اخلال در امنیت کشور» که از دستاویزهای ساواک شاه برای برقراری اختناق بود با همین تعبیر برای جلوگیری از انتشار مطبوعات در جمهوری اسلامی به کار گرفته شود.

استاد شمس آل احمد:

به نظر من برای هر کسی که برای آزادی نقشه و برنامه‌ای دارد این یک امر تأسفانگیز است زیرا انسان را مأیوس خواهد کرد از دستگاه قضا.

امنیت و آزادی فقط بر عهده افراد مسئول یا افرادی که در دادگستری هستند و یا عوامل و ضوابطی که در قانون اساسی مشخص شده است نیست، بلکه هر فردی به ویژه اهل قلم و اهل مطبوعات این وظیفه بر عهده‌شان است که صیانت بکنند آزادی را و این روزنامه به عنوان یک خواننده‌ای که از دور تمام شماره‌هایش را تقریباً دیده‌ام، در این جهت بوده است. این حادثه توقیفش برای من جز این که یک تأسفی به بار بیاورد چیزی نداشته است... اگر برادران ما متوجه این اشتباه نشوند جامعه را یک مقدار بیش از آنچه که باید ملتهب کرده‌اند. بین روزنامه‌های موجود، میزان از منصف‌ترین روزنامه‌ها است و در آرایه پیشنهادات سازگار با نیازهای جامعه، این روزنامه است.

دکتر رضا صدر مدیر مسئول میزان هنوز در زندان است

میزان هنوز توقیف است

تکثیر کنید و به دیگران بدهید

بسمه تعالی

اعتراض روحانیت متعهد به توقیف روزنامه میزان

و بازداشت دکتر رضا صدر

آیت‌الله پسندیده:

من نسبت به این آقایان و نظایر آنها که در ایران و سایر ممالک هستند عقیده دارم که این‌ها نخبایز مملکت هستند و از این نخبایز باید استفاده مطلوب کرد و مصلحت مملکت این است که از وجود این آقایان کمال استفاده را کنند، چه در داخل و چه در خارج، و با آنها مسایل را مورد شور قرار دهند و از مصلحت آنان استفاده کنند. این‌ها افرادی هستند که من از دیر زمان با آنها آشنایی داشتم و نیز اطلاع کامل دارم که آنها روابط بسیار خوبی نسبت به مراجع دینی داشته و مراعات احکام اسلام را می‌کردند. حال هم صلاح بر این است که از این‌ها استفاده شود.

قاعده این است که روزنامه‌ها آزاد باشند و عقاید و نظرات خودشان را اظهار و ابراز کنند و در تماس با عقاید هر کدام مورد قبول واقع شد مقامات نسبت به آنها عمل کنند. و هر کدام را که قبول نداشتند رد کنند و یا این که اگر نظرشان موافق با مصالح نبود رد کنند.

حالا هم صلاح این است که زودتر این اختلافات مرتفع و جراید و مجلات و روزنامه‌ها با کمال آزادی و مراعات مصالح مملکت به خدمت خودشان ادامه بدهند و وضعیت فعلی مطابق مصلحت مملکت نیست.

آیت‌الله سید ابوالفضل زنجانی:

ملت ایران به هوش باشید. غول اختناق شاخ و دندان تیز کرده و در صدد یورش و پایان دادن به آزادی مطبوعات بر آمده است. به بهانه واهی روزنامه میزان را توقیف و دکتر رضا صدر را زندانی کرده است. وقت آن است که زبان به اعتراض بگشایید.

آیت‌الله سید رضا زنجانی:

روزنامه میزان چیزی ننوشته است تا توقیف شود. این گونه توقیف‌ها صحیح نیست و اثری که در جامعه می‌گذارد این است که در نهایت، خود کسانی که این کارها را می‌کنند تنها می‌مانند و ساقط می‌شوند و با این کار فقط روز به روز دشمن را زیاد می‌کنند و این‌ها خودشان با این کارها دارند کار دشمن را انجام می‌دهند.

مطبوعات باید آزاد باشند و آزادی آنان تا حدی است که به نوامیس دینی برخورد نکند و نیز مطالبی ننویسند که از نظر خبری به نفع دشمن باشد.

آیت‌الله لاهوتی:

... آقای صدر را از حوزه علمیه قم می‌شناسم و خیلی‌ها چون من و بهتر از من ایشان را می‌شناسند که شاگرد چه کسانی بود و برخوردار از چگونه استعداد و قریحه سرشار از امید...
... بازداشت ایشان و روزنامه میزان از آقایانی که بر اریکه قدرت تکیه زده‌اند بعید نیست. زیرا آثار قدرت را از قدرتمندان بیش از این خوانده و دیده‌ایم ...
... مردم ما خاطراتی بسیار تلخ از رژیم تک‌حزبی طاغوتی دارند ...
... مردم ما خوب می‌دانند سعی بلیغ متولیان بر این است که بر همه مشاغل مسئولان حزبی گمارده شود و خدا می‌داند اگر چشمه را با بیل بگیریم و صبر کنیم تا پر شود، گذشتن با بیل هم ممکن نیست و خصم رو در روی انقلاب ما جز همین چیز دیگر نیست. همین حاکمیت تک‌حزبی است که دشمن آزادی‌های مشروع است و همین حکومت تک‌حزبی است که صدای پای فاشیزم را از نزدیک به گوش می‌رساند.

آیت‌الله محمد جواد موسوی غروی:

انتقاد در اسلام جرم نیست، اینجانب به بازداشت آقای رضا صدر که در اسلامیت و حسن نیت و وفاداری ایشان به انقلاب مقدس اسلامی شکی نیست اعتراض دارم و همچنین به تعطیل روزنامه میزان و به طور کلی این طریقه را خلاف قانون اسلام و قانون اساسی می‌دانم و به مسئولان محترم کشور هشدار می‌دهم که اتخاذ روشی که مردم را از صحنه بیرون کند و بدبین سازد و تصور کنند استبداد و خفقان همچنان بر جا مانده و در ادامه مبارزه و استقامت در پشتیبانی از جمهوری اسلامی مایوس گردند و اختلاف و تفرقه جایگزین اتحاد و هماهنگی گردد خلاف مصلحت جمهوری اسلامی و ملت مؤمن به انقلاب می‌باشد.

حجت‌الاسلام محمد مجتهد شبستری:

... من در آن مقالات مخالفت‌نویسی می‌بینم اما توهین و یا افترا در مفهوم قضایی کلمه نمی‌بینم...
... این شیوه دستگاه قضایی قابل توجیه و دفاع به نظر نمی‌رسد. این گروه‌ها و جمعیت‌ها با نوشتن چند مقاله مخالف، نه مملکت را به هم می‌زنند و نه قصد آن را دارند...
... ما انتظار داریم شدت عمل دستگاه قضایی در درجه اول متوجه آن جریان‌های خطرناکی شود که مدتی است در مملکت شروع شده و خیلی وضع مرموزی دارد مانند به هم ریختن سخنرانی‌های شخصیت‌های مملکت و حمله‌های غیرقانونی ... همچنین ما انتظار داریم دستگاه قضایی کشور در مورد مسأله‌ای مانند هیأت بررسی شکنجه و امثال آن این حساسیت‌ها را به خرج دهد.

اطلاعیه شماره ۱

پاسخ روزنامه میزان به مصاحبه بازپرس ویژه (مطبوعات)

بعد از انتشار مصاحبه بازپرس ویژه در مورد توقیف آقای رضا صدر مدیر مسئول روزنامه میزان توضیحاتی را لازم می‌داند به استحضار مردم مسلمان و متعهد ایران برساند:

۱- بازپرس ویژه مطبوعات در مصاحبه خود می‌گویند (... مدیر مسئول روزنامه میزان آقای صدر به علت نشر مقالات توهین‌آمیز «میثاق» و «از امام تا خط امام» بازداشت شده هم چنین روزنامه میزان نیز به علت تخلف از فرمان امام از فردا توقیف شده است (...)

ما در شماره سه‌شنبه مورخ ۱۸ فروردین ماه جاری دو مقاله «میثاق» و «از امام تا خط امام» را یک بار دیگر برای ملاحظه و قضاوت ملت ایران منتشر کردیم و اینک به تحلیل کوتاهی از این دو مقاله پرداخته و این سؤال را مطرح می‌کنیم که حقیقتاً در این دو مقاله جایی از توهین وجود دارد یا آنچه در آن‌ها آمده حاکی از نگرانی عمیق نسبت به سرنوشت انقلاب عزیز اسلامی‌مان و توجه دادن همه دست‌اندرکاران سیاسی کشور به توطئه‌هایی است که از چپ و راست در کمین این نهضت عظیم اسلامی وجود داشته و دارد. در مقاله میثاق صحبت از نابسامانی‌های اجتماعی و سوء استفاده‌ای است که دشمنان اسلام و انقلاب از هر دو جناح شرق و غرب از آن نابسامانی‌ها نموده‌اند و در این مقاله به آنها که کوله‌باری از چهل سال خیانت به دوش می‌کشند و امروز با ادعای پیروی از خط امام شعارهای وابسته به شرق خود را مطرح می‌سازند اشاره رفته و ملت ایران نیک می‌داند که صحبت از کدام حزب و روزنامه وابسته به شرق است و خطری که همچون گذشته از این جریان و جریان‌های چپ‌نمای وابسته به آمریکا متوجه انقلاب اسلامی ما است. در این مقاله نگرانی از برچسب‌های ناچسبی است که در طول دو سال گذشته توسط این جریان به یاران باوفا و قدیمی امام زده شده و سعی می‌گردد آنان را از صحنه فعالیت و سازندگی خارج بسازد. آن‌ها که اصطلاح لیبرال را به دهان‌ها انداختند و مدافع خشونت و قهر مارکسیستی گردیدند پر واضح است که چه کسانی هستند؟ آیا می‌خواهیم چشمان خود را بر واقعیات بسته و منکر آن شویم که این ریزه‌خواران ابرقدرت‌ها هر لحظه در صدد آنند که بر جریان این انقلاب بزرگ اثر گذارده و افکار و ایده‌های خود را به انحاء مختلف بر مردم القاء نمایند؟ آیا به نظر شما ابراز این نگرانی‌ها و ذکر آن به جهت تنبیه دادن به افکار، توهین‌آمیز است؟ اگر تذکر چنین واقعیاتی که در جامعه ما جریان دارد، اهانت است، به ما بگویید، که اهانت به کیست و به کدام مقام؟ در جای دیگر مقاله صحبت از عدم اجرای قانون اساسی در مواردی بسیار است و اگر چنین نیست چطور است که امام و رهبر انقلاب در پیام اخیر خود سال نو را سال اجرای قانون دانسته‌اند و اگر چنین نگرانی‌هایی وجود نداشت این تأکید امام در اجرای قانون برای چه بود؟ آیا در مقاله از «امام تا خط امام» جز به قاطعیت و توکل عظیم رهبر انقلاب و اثر مهم بیانیه تاریخی ایشان در ۲۵ اسفند ماه ۵۹ در رفع اختلافات و تأیید و تأکید بر مقام فرماندهی کل قوا برای رییس جمهور اشاره گردیده؟ اگر جریان

تضعیف مقام فرماندهی کل قوا وجود نداشت و شعارهایی در این زمینه داده نمی‌شد، چرا باید در بند سوم بیانیه تاریخی امام بر این مسئله تأکید گردد شناسایی رییس جمهور به منصب فرماندهی کل قوا خواسته شود؟ در بخش دیگری از این مقاله در موضوع افشاگری‌های بعد از اشغال لانه جاسوسی و نقش مخرب پاره‌ای از آن افشاگری‌ها در ریختن آبروی بعضی از رجال سیاسی کشور بحث شده و این که اعمال چنین روش‌هایی مغایر با موازین اسلامی و اخلاقی بوده و در جریان این آبرو ریختن‌ها عوامل سرسپرده غرب و شرق هر دو برای از صحنه خارج کردن افراد مورد بغض خود سعی در استفاده و بهره‌برداری از جو به اصطلاح افشاگری نمودند و بالاخره در بخش آخر مقاله از «امام تا خط امام» به آن جریان‌اتی در جامعه اشاره می‌شود که مدعی پیروی از خط امام‌اند اما چه باید کرد که این ادعا را فقط پوششی برای ادامه اغراض خود و پیاده کردن اهداف غیر اسلامی‌شان می‌دانند. و همچنین آن‌ها که خط امام را با تعبیر و تفسیر خاص خود فهمیده و به جز آن مفاهیم که از این خط مقدس در ذهن خود تصویر کرده‌اند هر مشتاق و علاقمندی به امام را مطرود دانسته و انحصاراً خود را مدعی فهم و درک و پیروی از آن می‌پندارند. در مقاله مزبور از مجموع این جریان‌ات و آنچه طی سال گذشته بر جامعه ما گذشت ابراز نگرانی شده و از تمام مردم مسلمان و متعهد و دوستان انقلاب دعوت شده تا در سال جدید رأفت و رحمت بین خود را شعارشان قرار داده و گوش شنوا در مقابل نظرات و افکار و برادران و خواهران مسلمان خود داشته باشند. از همه خواسته شده تا خشونت و قهر را به کنار گذارده و سعه صدر اسلامی را پیشه سازند. تا از این رهگذر موجبات وحدت در جامعه فراهم آید.

متأسفانه ملاحظه می‌شود که از چنین مطالبی به عنوان «توهین آمیز» در مصاحبه بازپرس ویژه مطبوعات نام برده شده و آن را یکی از موجبات صدور حکم بازداشت مدیر مسئول میزان دانسته‌اند. ما شما مردم را که رأی‌تان به قول امام و رهبر عظیم‌الشان انقلاب میزان است به داوری می‌طلبیم که آیا این مقدار انتقاد و اظهار نگرانی از مسایل و مشکلاتی که در جامعه می‌گذرد باید اسباب توقیف و بازداشت فردی خدمتگزار به انقلاب اسلامی ایران و ممنوع‌الانتشار گردیدن روزنامه‌ای شود که بنیان‌گزاران و خدمتگزاران آن از صمیمی‌ترین یاران انقلاب اسلامی و بهترین فرزندان این آب و خاک می‌باشند؟ آیا در جامعه ما که برای آزادی، استقلال و جمهوری اسلامی قیام نمود در کمتر از دو سال گذشت زمان از پیروزی انقلاب حتی تحمل این مقدار از انتقاد و ابراز نگرانی آن هم از زبان فرزندان انقلاب باقی نمانده؟ آیا مفهوم این حرکات و توقیف و بازداشت این است که لال شویم و دم بر نیاوریم و فقط شاهد و ناظر باشیم؟

به راستی خوب است بازپرس ویژه مطبوعات در این میان مرز بین اهانت و انتقاد را برای ما روشن کنند تا بفهمیم معنی انتقاد چیست و اگر کسی در این جامعه نگرانی‌هایی از قبیل آنچه در دو مقاله مورد بحث ذکر شد، داشته باشد چگونه و با چه زبان باید آن را بیان کند؟

۲- بازپرس محترم ویژه مطبوعات در جواب این سؤال خبرنگار که پرسیده است «... آقای صدر گفته‌اند که خودشان مایل نبودند که برایشان وثیقه‌ای گذارده شود نظر شما چیست ...» گفته‌اند «... معلوم است که این حرف را باید بزنند و اگر چنین مطلبی را گفته‌اند دروغگو هستند...».

در بادی امر شنیدن چنین طرز و شیوه‌ای از بیان یک مقام قضایی کشور جمهوری اسلامی ایران که

باید مؤدب به آداب اسلامی بوده و رفتارش یادآور حکومت عدل علی «علیه السلام» و نمونه طمأنینه باشد بسیار بعید و باعث تعجب و تأسف است. به کار بردن کلمه دروغگو در شأن قاضی و بازپرس محکمه اسلامی نیست و بدتر از آن هنگامی بود که مطلع شدیم آقای رضا صدر مدیر مسئول میزان اطلاعیه یا نامه‌ای را رسماً از طریق دفتر زندان فرستاده‌اند که مؤکداً یادآور شده‌اند که پرداخت وجه‌الضمان پانصد هزار تومانی را رد کرده و گفته‌اند که رفتن به زندان را ترجیح می‌دهند و طبیعی است که ایشان بعد از روشن شدن تکلیف خود توسط بازپرس ویژه به دوستان خود از جمله آقای مهندس عبدالعلی بازرگان سردبیر روزنامه که مدتی است بیمار و بستری هستند تلفن زده و مایه‌ها و نتیجه بازپرسی را اطلاع دهند و چنین اطلاعی مطلقاً حاکی از این نیست که ایشان در صدد تهیه ۵۰۰ هزار تومان وجه‌الضمان برای خروج از توقیف بوده باشند.

ارزش و مقام یاری صدیق و مسلمانی متعهد همچون رضا صدر برای دوستان و برادران‌شان قابل احصاء با پول نبوده و هر آن می‌خواستند حتی اگر به قیمت قرض گرفتن هم بود به سرعت وجه‌الضمان سپرده شده و ایشان از زندان خارج می‌گشتند اما مشی و روش فرزندان شجاع انقلاب اسلامی ما چنین نیست و ایشان با میل خود خواستند که در بازداشت باقی مانند تا نه تنها تکلیف ایشان که تکلیف آزادی مطبوعات و بیان و قلم در این خطه شهیدپرور معلوم گردد و باشد تا نمونه‌ای از مقاومت در مقابل این گونه اعمال ناروا و توقیف‌های ناصواب در تاریخ ملت ما ثبت شود.

۳- در اینجا لازم است نظر ملت شریف ایران را به بند هشتم بیانیه تاریخی امام که در تاریخ ۲۵ اسفند ماه ۱۳۵۹ اعلام گردید جلب کنیم. ایشان در این ماده از بیانیه پیرامون روزنامه‌ها و رادیو تلویزیون چنین می‌گویند «... از آنجا که روزنامه‌ها و رادیو تلویزیون عامل مهمی برای ارشاد یا تفرقه و نفاق هستند، هیأت سه نفری فوق آن‌ها را دقیقاً مورد بررسی قرار می‌دهند و در صورتی که دو نفر از هیأت مذکور آن‌ها را مضر تشخیص دهند مراتب را به مردم ابلاغ و به دادستان کل کشور اطلاع می‌دهند تا به وظیفه قانونی عمل کند...»

سؤال ما این است که آیا توقیف روزنامه میزان و بازداشت مدیر مسئول آن با توجه به این رهنمود امام انجام پذیرفته و یا بر خلاف این دستورالعمل بوده؟ آیا مسأله اتهامات میزان ابتدا به هیأت سه نفری ارجاع و این اتهامات توسط این هیأت دائر بر مضر بودن مقالات میزان صادر شده و سپس مسأله به دادستان کل کشور ارجاع گردیده؟ و یا اساساً رهنمود امام در این توقیف و بازداشت مطلقاً نادیده گرفته شده؟

سؤال ما از دادستان کل کشور آن است که اگر بر فرض بعد از بیانیه مهم و تاریخی امام خلاقی به نظر بازپرس ویژه مطبوعات از روزنامه میزان سر زده چرا بر اساس رهنمود امام عمل نشده؟ اگر قرار بود طریق دیگری برای حل و فصل مشکلات ناشی از مطبوعات و رسانه‌های گروهی اتخاذ گردد چرا امام و رهبر انقلاب در ماده ۸ بیانیه خود برای حل این قبیل مشکلات راه حل مشخص و دقیق ارایه فرمودند؟

۴- در جای دیگر مصاحبه به عدم چاپ نام مدیر مسئول و صاحب امتیاز و خط مشی در نشریه به روزنامه میزان اشاره کرده‌اند و آن را تخلفی بزرگ دانسته‌اند. ما در این زمینه و این که چرا نام مدیر مسئول و صاحب امتیاز و خط مشی در روزنامه چاپ نشده حرفی نداریم و وقوع این خطا را قبول

می‌کنیم، اما این سؤال مطرح است که چرا آقای بازپرس ویژه مطبوعات تنها ما را به این جرم توقیف کرده‌اند و مگر همه روزنامه‌های دیگر صبح و عصر چنین روشی را تا کنون به استثنای روزنامه انقلاب اسلامی داشته‌اند؟ و اگر هم نام مدیر مسئول و صاحب امتیاز را چاپ کرده‌اند بیش از یکی دو روز نیست، چگونه است که میزان به علت این خلاف مستوجب توقیف است و بر سایرین ایرادی نیست؟ آیا معنی عدالت و اجرای قانون به تساوی برای همه این است؟ شاید جرم بزرگ میزان چیز دیگری است که آقایان از ذکر آن خودداری می‌کنند و بهانه‌هایی از این قبیل را علت توقیف و بازداشت قرار می‌دهند؟ و ما از نشر کینه‌توزی‌ها و دشمنی‌ها به خدا پناه می‌بریم و از او یاری می‌جوئیم که قدم و قلم ما را در بیان حقیقت استوارتر از همیشه سازد.

۵- در خاتمه مصاحبه بازرس ویژه مطبوعات فرموده‌اند «... موارد متعددی علیه روزنامه میزان اعلام جرم شده است از جمله در دو مقاله میثاق و از امام تا خط امام صریحاً گفته است که پیروان خط امام کمونیست هستند و توضیح نداده است که این‌ها چه کسی هستند...».

روزنامه میزان به گواه مقالات و نوشته‌های متعدد خود همواره در صدد بر ملا ساختن توطئه‌انگیزی بوده است که با سر دادن شعار پیروی از خط امام، مرام و طرز تفکر کمونیستی خود را مطرح ساخته‌اند و این حقیقت بر همه روشن است که حزب توده با تمام سوابق و هوادارانش در چنین خطی حرکت کرده و مدعی چنین پیروی می‌باشد. ما نمی‌دانیم چگونه بازپرس محترم ویژه، با وجود تمام شواهد و قرائن حاکی از چنین مسئله‌ای می‌گویند ما توضیح نداده‌ایم که این‌ها چه کسی هستند. در هر حال اگر روزنامه میزان به جرم برملا کردن خط مشی آن‌ها که با ادعای پیروی از خط امام شعارهای کمونیستی در روزنامه می‌دهند و علناً از ابر قدرت شرق طرفداری می‌کنند باید توقیف شود، ما چنین توقیفی را می‌پذیریم و در این راه استوار ایستاده‌ایم.

داور نهایی بر اعمال و رفتار ما خداوند بزرگ و ملت شریف ایران است و اعتقاد داریم که روزنامه میزان در این مدت کوتاه عمر خود به خاطر اعتلای کلمه حق و دفاع از حیثیت انقلاب بزرگ اسلامی ایران حرکت کرده و جز این نیت و هدفی نداشته و به گواه تاریخ همواره پیروزی و افتخار بر حق و منادیان آن بوده است.

شورای سردبیری روزنامه میزان

نامه شورای سردبیری میزان

به هیأت رسیدگی شکایات و حل اختلاف مسئولان مملکتی

هیأت محترم رسیدگی به شکایات و حل اختلاف مسئولان مملکتی جنابان.

حجج اسلام مهدوی کنی، شهاب‌الدین اشراقی، شیخ محمد یزدی.

محترماً پیرو بازداشت و زندانی شدن آقای رضا صدر، مدیر مسئول روزنامه میزان، و متعاقب آن توقیف روزنامه، با توجه به مفاد بیانیه ۵۹/۱۲/۲۵ رهبر عظیم‌الشأن انقلاب و حکم انتصاب جناب آقای مهدوی کنی به عنوان نمایندگی معظم‌له، ضمن اعتراض خود به رویه اتخاذ شده توسط مقامات قضایی آمادگی خود را برای ادای هر گونه توضیحی درباره مواضع مقالات روزنامه میزان اعلام می‌دارد. همچنین به استحضار هیأت محترم می‌رساند مقالات میزان با نیت انتقاد سازنده و امر به معروف و نهی از منکر در زمانی منتشر گردیده است که مطبوعات و رسانه‌های گروهی دیگر مقالات و مطالب انتقادی شدید، مخرب، و یا اهانت‌آمیز و تشنج‌آفرینی چاپ نموده‌اند که برای مقایسه و قضاوت نمونه‌هایی از آن‌ها ذکر می‌گردد:

۱- مقالات جمهوری اسلامی، سخنان جنای آقای خامنه‌ای مورخ ۲۵ و ۲۶ اسفند ۵۹.

۲- مجله امت اسلامی شماره اسفند ماه مصاحبه شیخ محمد منتظری و سرمقاله مجله.

۳- پیام انقلاب، ارگان سپاه پاسداران انقلاب شماره فروردین ماه ۱۳۶۰ (مقالات متعدد)

۴- کیهان ۱۳۶۰/۱/۹ مقاله در حاشیه دادگاه امیرانتظام.

۵- نامه مردم، مورخه ۱۳۶۰/۱/۱۵.

۶- سخنان شیخ محمد منتظری در شیراز ۱۳۶۰/۱/۱۴.

۷- امت، ارگان جنبش مسلمانان مبارز، شماره‌های متعدد.

۸- نامه مردم، ارگان حزب توده ایران شماره‌های متعدد.

۹- اطلاعیه سپاه پاسداران قم مورخ ۵۹/۱۲/۲۶

به پیوست چند نمونه از مطالب فوق تقدیم می‌گردد. امید است ملاحظه این مقالات اطلاعات لازم و مفیدی در اختیار هیأت محترم قرار داده نشان دهد که توقیف میزان احتمالاً با انگیزه‌های خاصی صورت گرفته است. خواهشمند است با توجه به بیانات امام امت و مسئولیت خطیر آن هیأت، نسبت به رفع توقیف روزنامه میزان و آزادی آقای رضا صدر اقدام مقتضی معمول فرمایند.

شورای سردبیری میزان

پیوست

۱- روزنامه جمهوری اسلامی مورخ ۲۵ و ۲۶ اسفند ۵۹ سخنان جناب آقای خامنه‌ای.

۲- روزنامه کیهان مورخ ۱۳۶۰/۱/۹ در حاشیه دادگاه امیرانتظام.

۳- روزنامه نامه مردم مورخ ۱۳۶۰/۱/۱۵ دادگاه امیرانتظام.

۴- مجله امت اسلامی شماره اسفند ماه ۱۳۵۹، محمد منتظری.

۵- مجله امت اسلامی شماره اسفند ماه ۱۳۵۹، امجدیه سومین بار.

- ۶- خبرگزاری پارس ۱۳۶۰/۱/۱۴ مصاحبه محمد منتظری در شیراز.
- ۷- اطلاعیه سپاه پاسداران انقلاب قم ۱۳۵۹/۱۲/۲۶ تلاش‌های مذبحخانه امپریالیسم آمریکا.
- ۸- پیام انقلاب، ارگان سپاه پاسداران انقلاب فروردین ۱۳۶۰ مقالات متعدد.
- ۹- و تعدادی دیگر ...

متن تلگراف سردبیر روزنامه میزان

به بازپرس شعبه سوم ویژه دادرسی دیوان عالی کشور

آقای علی اکبر عابدی بازپرس شعبه سوم دادرسی دیوان عالی کشور

در روزنامه انقلاب اسلامی پنجشنبه ۲۰ فروردین ماه از قول جنابعالی نوشته‌اند که صاحب امتیاز و سردبیر و چند تن دیگر از مسئولان روزنامه را برای ادای توضیحات احضار کرده‌اید و نیامده‌اند و بار دیگر احضار خواهید کرد. به موجب این تلگراف به اطلاع می‌رساند که در آخرین ملاقاتی که بعد از دیدار با دادستان کل کشور با جنابعالی داشتم قرار شد روز شنبه ۱۵ فروردین به اتفاق مدیر مسئول و صاحب امتیاز مجدداً ملاقاتی داشته باشیم. اینجانب بعد از برگشت از یک سفر کوتاه از روز جمعه ۱۴ فروردین ماه بیمار و در منزل بستری هستم و از منزل جز یک بار برای معاینات پزشکی خارج نشده‌ام به همین علت صبح روز شنبه ۱۵ فروردین ماه با دفتر دادستان کل تماس گرفته و ضمن اطلاع مراتب فوق درخواست نمودم تا قرار ملاقات دیگری گذاشته شود و قرار شد که دفتر ایشان به منزل اینجانب تلفن بزنند و خبر بدهند. پس از آن نه شفاهاً و نه کتباً اطلاعی به اینجانب داده نشده تا آنجا که اینجانب تحقیق کردم و مطلع هستم نه صاحب امتیاز و نه هیچ یک از دیگر مسئولان روزنامه میزان به دادرسی احضار نشده‌اند و مراتب بدین وسیله تکذیب می‌گردد. صاحب امتیاز و سردبیر میزان هر زمان که احضاریه رسمی مراجع صالحه دادگستری را دریافت کنند بر طبق موازین قانونی عمل خواهند کرد.

تهران - عبدالعلی بازرگان